

Alea iacta est

Text > **laura feixach**

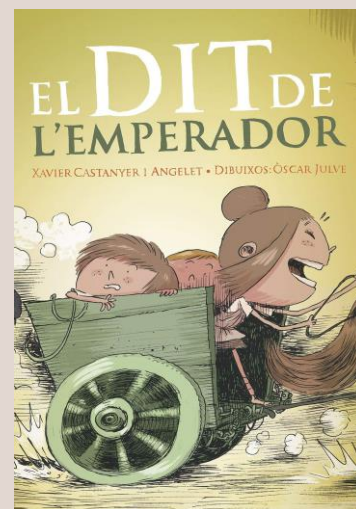
Després de visitar la prehistòria, Xavier Castanyer i Angelet avança uns quants segles i amb *El dit de l'emperador*, el segon títol de la col·lecció «Les aventures d'en Roc i la Bruna», ens situa a la Tàrraco romana. Un canvi d'escenari que l'autor documenta correctament, ja sigui amenitzant el text (sense abús i amb originalitat) amb frases o mots en llatí, com ambientant la història en indrets característics de l'època. Particularment són ben trobades i enginyoses les peripècies a les termes romanes, que ens permeten conèixer el *trepidarium*, el *caldarium* i el *frigidarium*.

El punt de partida de la història és un crim descrit en poc més de deu línies, de forma concisa i entenedora, seguit de la posterior troballa del dit de l'emperador, objecte críptic i sorprenent. L'inici, motivador, desperta la curiositat del lector i l'atrapa des del primer instant. I ho fa comptant amb en Roc i la Bruna, un parell de bessons que, ja des de les primeres intervencions, es revelen com uns personatges ben definits, amb qui el lector empatitza sense dificultats. Els protagonistes, de temperament lleugerament antagònic, tot i això, es complementen adequadament: ell és més reflexiu i entenimentat; ella, més impulsiva i agosarada. El menys reeixit és el final de la història, no per les

accions que acompanyen la resolució de l'enigma, sinó per la minsa justificació del crim inicial.

Des d'un punt de vista narratiu, la història té un ritme bo, avança sense entrebancs i les situacions que es van enllaçant són singulars, estan ben descrites i permeten al lector participar del neguit i l'excitació de tot allò que s'hi esdevé. Aquesta manera de fer àgil i dinàmica converteix la lectura gairebé en el visionament d'una pel·lícula d'aventures. A banda de tot el que s'ha esmentat, una de les peces clau d'aquest bon ritme és indiscutiblement l'estil d'escriptura de l'autor, una prosa àgil i planera que no per això descuida en cap moment el llenguatge, ric i divers.

I com a contrapunt idoni per reforçar aquest avanç fluid de la història, les il·lustracions de traç expressiu i lliure d'Oscar Julve. Unes imatges realitzades a dues tintes (negra i blava), que saben copsar amb enginy i encert el to fresc i dinàmic del relat. Encara en la part gràfica, convé esmentar la portada i contraportada, realitzada en quadricromia, amb predomini dels tons ocres i verds, que reflecteix (amb l'ús de pocs recursos però amb molt d'ofici) l'acció trepidant que ens espera a les pàgines que estem a punt d'encetar. En conjunt, és una proposta interessant, ben realitzada i entretinguda.

Castanyer i Angelet, Xavier. *El dit de l'emperador*. Barcelona: Publicacions de l'Abadia de Montserrat, 2018. 152 p.